॥ २२॥ घर्मे ग्रीष्मे॥ आकाशं निरावरणदेशः ॥ २३ ॥ २४ ॥२५॥ आत्महितं आत्माइंद्रः ॥ २६ ॥ इतिश्रीरामा० रा० वा० बा० त्रिषष्टितमःसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥
लोभनं प्रतारणं ॥ काममोहेन कामज्वलितचित्तवैवश्येन॥ समन्वितं युक्तं ॥१॥ व्रीडिता असामर्थ्यवचननिमित्तावीडा ॥२ ॥ उत्स्रृज्यतेइतिपाठेपि उत्स्रक्ष्यतइत्येवार्थः ॥

यतस्वमुनिशार्दूलइत्युक्तात्रिदिवंगतः॥ विप्रस्थितेपुदेवेपुविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ २२ ॥ ऊर्ध्वबाहुर्निरालंबोवायुभक्षस्तपश्चरन्॥
घर्मेपंचतपाभूत्वावर्पास्वाकाशसंश्रयः॥ २३॥ शिशिरेसलिलेशायीरात्र्यहानितपोधनः॥ एवंवर्पसहस्रंहितपोघोरमुपागमत्॥ २४॥
तस्मिन्संतप्यमानेतुविश्वामित्रेमहामुनौ ॥ संतापःसुमहानासीत्सुराणांवासवस्यच॥ २५॥ रंभामप्सरसंशक्रःसर्वैःसहमरुद्गणैः॥
उवाचात्महितंवाक्यमहितंकौशिकस्यच॥ २६॥ इत्यार्पेश्रीम० वा० आ० बा० त्रिपष्टितमःसर्गः ॥ ६३॥ ॥ ७॥ ॥ ७ ॥
सुरकार्यमिदंरंभेकर्तव्यंसुमहत्त्वया॥ लोभनंकौशिकस्येहकाममोहसमन्वितं॥ १॥ तथोक्तासाप्सराराम सहस्राक्षेणधीमता॥ व्रीडि
ताप्रांजलिर्वाक्यंप्रत्युवाचसुरेश्वरं ॥ २ ॥ अयंसुरपतेघोरोविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ क्रोधमुत्स्रक्ष्यतेघोरंमयिदेवनसंशयः ॥ ३ ॥
ततोहिमेभयंदेवप्रसादंकर्तुमर्हसि॥ एवमुक्तस्तयारामसभयंभीतयातदा॥ ४ ॥तामुवाचसहस्राक्षोवेपमानांकृतांजलिं॥ माभैपीरं
भेभद्रंतेकुरुष्वममशासनं॥ ५॥ कोकिलोहृदयग्राहीमाधवेरुचिरद्रुमे॥ अहंकंदर्पसहितःस्थास्यामितवपार्श्वतः॥ ६॥ त्वंहिरूपंबहु
गुणंकृत्वापरमभास्वरं॥ तमृषिंकौशिकंभद्रेभेदयस्वतपस्विनं॥ ७॥ सःश्रुत्वावचनंतस्यकृत्वारूपमनुत्तमं॥ लोभयामासललिताविं
श्वामित्रंशुचिस्मिता॥ ८॥ कोकिलस्यतुसुश्रावबल्गुव्याहरतःस्वन॥ संप्रहृष्टेनमनसासचैनामन्ववैक्षत॥ ९॥

॥३॥ हियतोऽतःप्रसादं एवंनियोगाभावरूपं ॥ ४ ॥५॥ माधवे वसंते॥ कोकिलोभूत्वाहमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ बहुगुणं हावभावादिगुणोपेतं॥ रूपं रूपपरिकारं ॥ भेदयस्व का
मोत्पादनेनतपसश्चालय ॥ ७ ॥ ललिता ललिताख्यभावयुक्ता ॥ ८ ॥ वल्गु मनोहरं कमनीयविषयलाभाच्चेतसोहर्षः ॥ ९ ॥